

forslag vil kunne spares noget, tror jeg, at det er en meget stor Vildfarelse. Post-sagerens Tal vil ikke i mindste Maade blive indskrænket. Der bliver lige mange Breve, Aviser og Pakker, om de skulle ombæres i 4 eller i 6 à 7 Gange. Men indskrænker man Ombæringernes Tal, vil Følgen blive, at de Pakker, der saa skulle tildeles hvert Postbud, i mange Tilfælde ville blive saa store, at Postbudene ikke kunne bære dem, saa at man ikke kan nøjes med een Mand, men kommer til at sætte to Mand til at bære dem omkring. Men der er noget, de opnaa ved deres Forslag, og det er at drille den københavnske Befolkning og særligt de københavnske næringsdrivende, og det maaske paa en meget følelig Maade. De Herrer have jo Magten, og København har en Repræsentation, der er langt mindre end den, der tilkommer Byen. De Herrer have den brutale Magt ved Hjælp af den Valgkredslov, de sørge for, at vi bestandig skulle leve under. De udnytte denne Magt, og jeg tror, de aldrig have benyttet den saa brutalt som i Øjeblikket.

Formanden: „Brutalt” er ikke noget heldigt Ord og ikke passende i denne Forbindelse.

K. M. Klausen: De udnytte i hvert Fald Magten paa en Maade, der er enestaaende, naar de behandle Byen, som de Herrer i Øjeblikket ere ved at behandle den. Det kunne de kun gøre, fordi de have Magten i Kraft af en bunduretfærdig Valgkredslov. Vi ere selvfølgelig de smaa og maa finde os i de Kaar, der blive budte os. Det er muligt, at de nu have faaet samlet et Tal, som er stærkt nok til at gennemføre det Forslag, de her tænke paa.

Ellinger: Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen), at hvis han vilde være saa venlig altid at gaa den Vej, jeg tillod mig at anvise i Oktober Maaned, vil det ærede Medlem være vel faren. Det er fuldstændig rigtigt, og det stadfæstede ogsaa mine Ord før, at jeg den Gang sagde: Kan Statskassen ikke bevilge Penge til flere Postbude, bør man gaa den Vej at indskrænke Ombæringerne der, hvor de ere 5, til 4. Det er netop

den samme Betragtning, jeg gør gældende her, og som ogsaa det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) gjorde gældende.

Maa jeg sige til den ærede Ordfører (N. P. Jensen) — jeg ved ikke, hvem han i dette Øjeblik er Ordfører for —: Jo, den Tale, det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) holdt, aandede virkelig en dyb Mistillid for det første til Venstres Administration i Almindelighed og for det andet til den nuværende Indenrigsminister. Det ærede Medlem fra Sæby kunde ikke lade være at tage en Ting med, som ikke i mindste Maade vedrører det foreliggende Budget, nemlig at vi havde været lige ved at kaste en halv Snos Millioner i Vandet ved Masnedøbroen. Naar nu det ærede Medlem fra Sæby ved, at Masnedøbroen har en særlig varm Forkæmper netop i den nuværende Indenrigsminister, synes jeg næsten, Ytringen er en udsøgt Uartighed. Saa meget uheldigere forekommer dette Eksempel mig at være, som det netop i sin Tid blev godtgjort paa en Maade, som ikke er imødegaaet, i alt Fald ikke med nogen Vægt, at netop denne Foranstaltning skulde forrente sig særdeles godt. Husker jeg ret, regnede man med at være paa den sikre Side, naar man gik ud fra, at Staten vilde faa 6 pCt. af disse 10 Millioner. Kan man altid faa 6 pCt. ved at kaste Pengene i Vandet, lad os saa bare kaste dem i Vandet!

R. Nielsen (Præstø Amts 4de Valgkreds): Naar man i Aften hører Medlemmerne tale om Uenigheden indenfor Regeringen og indenfor Venstre, og at der er noget at sammenkitte ved Afstemningen, skal jeg sige, at saa vil det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds maaske opnaa at se, at hans Parti ved Afstemningen over Overpræsident Jonquières slaar en Revne. Det ærede Medlem naar maaske ikke at faa den kittet sammen i Forvejen, og vi ville faa at se ved Afstemningen, hvor splittede de staa.

Pinstrup: Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) kom i sin sidste Bemærkning til at strejfe Masnedøbroen. Jeg var ikke Medlem af dette Ting i Fjor, men jeg ved vel, at den radikale Regering anstrengte sig meget for